

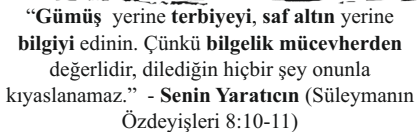

**SENİN
ÖYKÜN**

**Bunu
Biliyor
Muydun?**

**Hemen
Test
Edin!**

BU KİTAPÇIK HAKKINDA: İnsanlık tarihinin geçmişı, bugünü ve geleceği kayıtlı olan ve dünyada en çok satılan kitap olan Kutsal Kitap'ı hiç okudunuz mu? Kutsal Kitap'ın tamamını okumak için 70 saat gerekli. "Senin Öykün" Kutsal Kitap'ın harika Öyküsünü ve Mesajını kısa ve öz biçimde açıklıyor, okumak için ise sadece 35 dakika yeterli.

"Gümüş yerine terbiyeyi, saf altın yerine bilgiyi edinin. Çünkü bilgelik mücevherden değerlidir, dilediğın hiçbir şey onunla kıyaslanamaz." - Senin Yaratıcın (Süleymanın Özdeyişleri 8:10-11)

YAZAR HAKKINDA: P. D. Bramsen, hayatının büyük bir bölümünü Büyük Sahara'nın kenarında bulunan, nüfusun çoğunluğu Müslümanlardan oluşan Senegal'de geçirdi.

KENDİ ÖYKÜNÜZÜ NE KADAR İYİ BİLİYORSUNUZ?

1. Anne babanızın isimleri nelerdir?
2. Dedenizin ve ninenizin isimleri nelerdir? (4 kişi)
3. Peki, büyük Dedenizin ve büyük ninenizin isimleri nelerdir? (8 kişi)
4. Peki ya, büyük-büyük-büyük-büyük-büyük-büyük-büyük-büyük atalarınızın isimleri nelerdir? (512 kişi!)

Eğer size dünyanın tüm altınlarını verseydik - 10 nesil öncesine kadar olan tüm dedelerinizin ve ninelerinizin isimlerini yazıp getirebilir miydiniz? Muhtemelen hayır! Neden mi? Çünkü elinizde uzun zaman önceki soyunuzun kayıtları bulunmamaktadır.

Şimdi ise, öykünüzün biraz daha eski olan kısmı, dünyanın tüm altınlarından daha değerli olan tarihin bir bölümü hakkında biraz düşünün.

Sizin ilk soyunuz. Onlar hakkında bir şeyler biliyor musunuz? Eğer onlar hakkında kayıtlı olan hiçbir şey olmasaydı, nereden geldiğinizi veya niçin burada olduğunuzu bilemezsiniz. Şükürler olsun ki, onlar hakkında kayıtlar mevcuttur.

Kayıtlarda ne diyor, biliyor musunuz?

Kayıtlar

“Kutsal Kitap” adlı kitap, dünyada en çok satılan ve en çok dilde çevirisi bulunan kitap olmakla birlikte, en iyi şekilde korunan tarihi yazılardır.* Kutsal Kitap, aynı zamanda Tanrı’nın Sözü’dür ve iki büyük kısımdan oluşur:

1.Kısım: Eski Antlaşma (Tevrat, Zebur, ...) – *Tanrı’nın Planı açıklanıyor*

2.Kısım: Yeni Antlaşma (İncil, ...) – *Tanrı’nın Planı tamamlanıyor*

Peki bu yazıların gerçekten Tanrı’nın Sözü olduğundan nasıl emin olabiliriz?

Başka hiçbir kitapta bulunmayan kanıtlardan dolayı emin olabiliriz. Bu kanıtları üçe ayırabiliriz:

- **Kusursuz bağdaşma.** Kutsal Yazılar, on beş yüzyıl boyunca çok sayıda peygamber tarafından vahiy yoluyla yazılmış olsa da, hepsinin içeriği birbirine bağlı. Bu ancak zamanın dışında yaşayan bir Yazar tarafından mümkün olabilir.
- **Hikaye.** Hiçbir insan böylesine mükemmel bir hikaye hayal edemez. Bütün bölümler birbirine muhteşem bir biçimde uyuyor. Bu kitap hayatlarımızdaki önemli soruları cevaplıyor, umut veriyor ve hayatlarımızı değiştiriyor.
- **Gerçekleşen yüzlerce peygamberlikler.** Sadece Tanrı gelecekteki olayları önceden bilebilir.

* Bu konuyla ilgili tüm belgelere <http://one-god-one-message.com> adlı internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

Başlangıç

Öykünüz Tanrı ile başlar. Sizin ilk atalarınız hakkında insanların birçok fikirleri olabilir. Yaratılış kitabı ise bütün bu her şey başladığında orada bulunan Kişinin kaydettiği olayları içerir.

“Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı.” (Yaratılış 1:1)

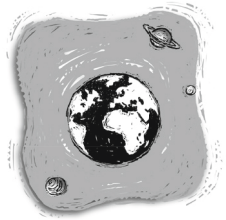
Peki Tanrı var mı? O'nun eseri bu soruyu hayran bırakan sanatıyla cevaplıyor. *“O hiçliğin üzerine dünyayı asar.”* (Eyüp 26:7) *“Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.”*

(Mezmun 19:1)

Ellerden bahsetmişken, kendi ellerinize bir bakın. Böyle parçaları bir ustadan başka kim tasarlayabilir?

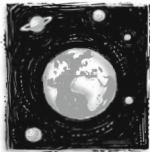
Çalışan milyonlarca parçadan oluşan bir hücreyi yapmak için ya da sizi oluşturan genetik şifrelerini içeren milyarlarca kimyasalı bir sarmal iplik şeklinde birleştirmek için ne tür bir bilgi gereklidir?

“Ya RAB... Annemin rahminde beni sen ördün. Sana övgüler sunarım, çünkü müthiş ve harika yaratılmışım.” (Mezmun 139:1,13-14)

Senin Yaratıcın

Tanrı kimdir? O tüm evrenin sonsuz Hakimi ve Yaratıcısı'dır. O'nun başlangıcı ya da sonu yoktur. O kendisini tanıyıp, O'nu sevip ve O'na tapınmaları için cennetteki melekleri ve sizin ilk atalarınızı yaratan "*Ruhlar Babası'dır*" (İbraniler 12:9). O, Tek'dir ancak aynı anda her yerde bulunabilir. O, Kral'dır ve Kendi Kendine Yeten'dir. O'nun hiçbir şeye ihtiyacı yok ancak tanınmayı ve sevmeyi ister. O, *Yüce'dir* ve yeryüzündeki varlıklara *Söz'üyle* ve *Ruh'uyla* konuşur.

"Başlangıçta **Tanrı** göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. **Tanrı'nın Ruhu** suların üzerinde dalgalanıyordu. **Tanrı**, *'Işık olsun'* diye buyurdu ve ışık oldu. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı." (Yaratılış 1:1-4)

Yaratılışın ilk günü, Tanrı'nın Kendi Görkemi her yeri aydınlattı.

"**Tanrı ışıktır**, O'nda hiç karanlık yoktur. O'nunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz." (1.Yuhanna 1:5-6)

Yaratıcınız kusursuzdur ve ancak kusursuz bir şekilde pak olan varlıklar O'nunla birlikte yaşayabilir.

Sizin İlk Atalarınız

Altı gün içinde Tanrı gökkubbeyi, toprağı, denizi, bitkileri, güneşini, ayı, yıldızları, balıkları, kuşları, böcekleri ve hayvanları yarattı. Ne harika bir gezegen! Eğer kanunlara göre hareket edilseydi, iyi olan şeyler yeryüzünde hiçbir zaman eksik olmayacaktı. Ve yeryüzü insanlık için kusursuz bir yuva olacaktı.

“Tanrı, ‘İnsanı kendi suretimizde*, kendimize benzer yaratalım... Onlar yeryüzünün tümüne egemen olsun’ dedi... Ve Tanrı insanı... **Kendi Suretinde...** yarattı... *İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.*” (Yaratılış 1:26-27)

Hayvanlar aleminden farklı olarak, insanlar kendi Yaratıcılarının suretini yansıtmak için yaratıldı. Tanrı onlara ebedi ruh, kuvvetli zeka, derin duygular ve devamlı etkili olan idare verdi. Tanrı, robotlar istemiyordu. O, sizin ilk atalarınız olan Adem ve Havva’dan, sadece kendi aralarında değil ama Tanrı’yla da yakın bir ilişki içerisinde olmalarını istedi. O aynı şeyi sizden de bekliyor. **“Tanrı sevgidir.”** (1. Yuhanna 4:8)

*Tanrı Tek olduğuna göre, peki neden, *“İnsanı kendi suretimizde yaratalım”* dedi? Bunun cevabı O’nun karmaşık bütünlüğünde saklıdır. Kutsal Kitap’ta, “Tanrı” sözcüğünün İbranice karşılığı çoğul isim olan *Elohim*’dir.

“Tek” sözcüğünün karşılığı ise *bileşik bütünlük* anlamını veren *echad*’dır. Ebediyette yani insanı ve melekleri yaratmadan önce Tanrı, Kendi kendisiyle —Kendi Sözü ve Kendi Ruhu— olan sevgi bağından ve iletişimden zevk alıyordu. *“Tanrı öyle büyüktür ki—O’nu anlayamayız”* (Eyüp 36:26)

Günah Yasa'sı ve Ölüm

Başlangıçta Tanrı ile insan dostluk içindeydiler. Ve Tanrı o dostluğu sınamak istedi. O'na güvenip itaat ederek, kendi Yaratıcılarıyla olan ilişkilerini derinleştirmeleri için Adem ve Havva'ya bir şans verdi. Rab Tanrı, Havva'yı yaratmadan önce, Adem'i, harika manzarası ve sesleri olan, eşsiz hayvanların bulunduğu ve —biri dışında— tüm ağaçların meyvelerinden yiyebileceği mükemmel bir bahçeye koydu.

“Rab Tanrı Adem'e, ***'Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin'*** diye buyurdu, ***'Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün.'***” (Yaratılış 2:16-17)

Tanrı'nın bir buyruğuna başkaldırmanın sonucu ne olurdu acaba?

Tanrı Adem'e, “Eğer o yasak olan meyveden yersen, o zaman tespah çekerek, dua ederek, oruç tutarak, zekat vererek, dini toplantılara katılarak, yapmış olduğu kötülüğü dengelemek için iyi işler yaparak Tanrı'nın merhametini bekle” mi dedi? Tanrı böyle mi dedi? **Hayır!!!**

Tanrı Adem'e, GÜNAH'ın bedelinin **ÖLÜMLE** ödenmesi gerektiğini söyledi. Kutsal Kitap'ta bu ***“günahın ve ölümün yasası”*** diye geçer. (Romalılar 8:2)

Yaratıcısı tarafından insana verilen ilk yasa, öykünüzü —geçmiş, bugün ve geleceği— temelinde anlamanız için anahtar sağlar.

Günah (Tanrı'nın yasasını bozmak) üç türlü ayrılığa neden olur:

1. Ruhsal Ölüm—insan ruhunun Tanrı'dan ayrı düşmesi.

2. Bedensel Ölüm—ruhun bedenden çıkması.

3. Sonsuz Ölüm—cehennemde, “İblis’le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşte” (Matta 25:41) sonsuzluklar boyunca Tanrı’dan ayrı kalmak.

Ölümün anlamı ağaç dalına benzetilebilir. Dal ağaçtan koparıldığında, koparılmış olmasına rağmen hala canlı gözükebilir ama aslında yaşamın kaynağından koparıldığı andan itibaren o dal “ölüdür.”

Tanrı, Adem’i, günahın onu Yaratıcısından, Yaşamın Kaynağından koparacağı hakkında uyarıyordu. Kusursuz ve kutsal olan Tanrı için günah önemsiz bir mesele değildi.

Seçim

Tanrı, Adem'in sol kaburgasından güzel bir kadın yaratarak onu Adem'e verdi ve onları karı koca ilan etti. *“Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü... Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.”* (Yaratılış 1:31; 2:25)

Mükemmel bir çiftin mükemmel bir dünyada, Yaratıcılarıyla büyüyen bir ilişki içerisinde yaşadıklarını hayal edin. Başlangıçta bu böyleydi. Kusursuz. **Peki ya yanlış giden neydi?**

Bir gün, Adem ile Havva meyvesi yasak olan ağacın yanındayken Şeytan, bir yılan kılığında onların yanına geldi. Ve Havva'ya, *“Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?”* diye sordu. Şeytan onlara, *“Kesinlikle ölmezsiniz”* diyerek onların Tanrı'nın sözünden kuşkulananmalarını istiyordu. *“Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyi kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.”* (Yaratılış 3:1, 4-5) Şeytan'ın doğru ile yanlış birbiriyle nasıl karıştırdığına dikkat edin. Bir Arap atasözü der ki, “Dikkat edin: Bazı yalancılar doğruyu söyler!” Usta yalancı, *“Kesinlikle ölmezsiniz”* diyerek yalan söyler, *“İyiyi kötüyü bileceksiniz”* diyerek de doğruyu söyler. Günahın doğuracağı korkunç sonuçlardan ise bahsetmez.

Adem ve Havva'nın Tanrı sözü ile Şeytan sözü arasında seçim yapma zamanı geldiğinde, ikincisini seçtiler. Havva yedi. Adem de yedi.

*“İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. **Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.***

*Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına **gizlendiler.***

*RAB Tanrı Adem'e, '**Neredesin?**' diye seslendi.*

*Adem, '**Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden **gizlendim**' dedi.**' (Yaratılış 3:7-10)*

Onlar neden utanıp saklandılar?

Çünkü onlar günah işlemişlerdi.

Tanrı ile olan yakın ilişkileri kopmuştu.

Bizim atalarınız fiziksel olarak diriydiler, ama ruhsal olarak **ölmüşlerdi.**

Kutsal Olan Tanrı

Günah işlemeden önce Adem ve Havva'nın etrafları Tanrı'nın mükemmelliği ve görkemiyle sarılmıştı. Onlarla bahçede dolaşıp konuşan Tanrı'nın göz kamaştırıcı varlığının önünde kendilerini rahat hissediyorlardı. Ancak O'nun buyruğuna itaat etmedikleri andan itibaren, Tanrı'nın varlığından sadece bedensel çıplaklıklarından dolayı değil ama ruhsal çıplaklıklarından dolayı da rahatsız olmuşlardı.

Günah işlemeden önce, Adem ve Havva **Tanrı'nın bilincindeydiler** ve *“utanç nedir bilmiyorlardı”* (Yaratılış 2:25). Ama artık onlar **benliğe uymuşlardı** ve Tanrı'nın önünde kendilerini kirli hissetmişlerdi.

Onlar, Yaratıcılarının **kutsallığının** tersine dönüşmüşlerdi. Onlar artık **kutsal değildiler**. Artık Tanrı'nın varlığındaki saflık ve görkemin içinde bulunmak istemiyorlardı. Hamamböcekleri ışık yandığında nasıl hızla kaçıyorlarsa, onlar da artık *“ışık yerine karanlığı sevdiler, çünkü yaptıkları işler kötüydü.”* (Yuhanna 3:19)

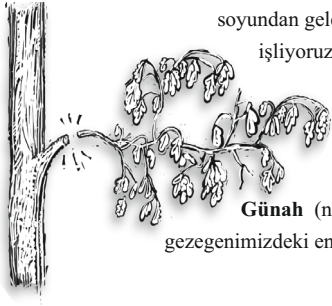
Kusursuz, lekesiz ve kutsal olan Tanrı günaha tahammül edemiyordu. Ve onlar da bunun farkındaydılar. Peki ya siz bunun farkında mısınız?

Evinizdeki çürümüş domuz etinden nasıl iğreniyorsanız, Tanrı da günahı öyle iğreniyor.

“Her Şeye Egemen RAB **Kutsal, Kutsal, Kutsaldır.**” (Yeşaya 6:3)

Çaresiz Günahkârlar

Bizim ilk atalarımız günah işledikleri andan itibaren ağaçtan kopmuş dal gibi oldular. Onlar Yaşam Kaynağı'ndan, *Tanrı'dan koptular*. Koparılan dal gibi, *onların bedenleri de yavaş yavaş ölmeye başladı*. Ve Tanrı onları kurtarmazsa, kurtuluş umudu olmayan, günahla kirlenmiş ruhların atıldığı *“ateş gölünün içinde”* Tanrı'dan sonsuzluk boyunca ayrı kalacaklardı. Ama daha kötüsü de var. Adem, tüm insanlığın atası olduğu için, işlediği günah tüm nesillerini de etkileyecekti. Dal koparıldığında üzerinde bulunan diğer küçük dallar ve yapraklar bundan nasıl etkileniyorsa, Adem'in soyundan gelenler de günahattan böyle etkileneceklerdi. Hepimiz günah işliyoruz ve hepimiz öleceğiz.

“Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.” (Romalılar 5:12)

Günah (ne kanser, ne kıtlık, ne fakirlik, ne de nükleer bomba) gezegenimizdeki en yıkıcı ve geniş kapsamlı bir felakettir.

Lanet ve Plan

Günah beraberinde laneti getirdi. İlk atalarımız ve onların nesilleri şimdi zorluğu, acıyı, kıtlığı, hastalığı, yaşlılığı ve ölümü yaşayacaklardı.

Çoğumuz bu tür sefaletlere alışık olduğumuz için, bunları “hayatın normal gidişatı” olarak kabul ediyoruz. Peki, “çocuk doğurma” gibi bir mucizenin ızdıraplı acı içermesi normal mi? Ya da güzel kokulu bir gül çalısında kötü dikenlerin olması? Ya da Tanrı’nın benzerliğinde yaratılmış olanların ölmesi ve yargıya maruz kalması? Sağlıklı bir insan vücudunda kanser hücrelerin bulunması ne kadar doğal değilse, öyle yıkıcı olayların da bu dünyada olması o kadar doğal değildir.

Güzel haber ise, başlangıçtan beri Yaratıcımız’ın bizim için bir kurtuluş planı vardı. Günahın insan soyunu kirlettiği gün, kendi planıyla ilgili Tanrı Adem ile Havva’ya bir işaret verdi. Kendi zamanında, Rab yeryüzüne kadının soyundan olan bir **Kurtarıcı** gönderecekti (Yaratılış 3:15). O, Adem ile Havva’nın ve onların nesillerinin, Şeytan’dan, günahın, ölümden ve cehennemden kurtulabilmeleri için yol olacaktı.

Daha sonra, kendisine başkaldıranlar için Tanrı harika bir şey yaptı.

“RAB Tanrı Adem'le karısı için *deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.*” (Yaratılış 3:21)

Adem ile Havva günahlarını ve utançlarını incir yapraklarıyla örtmeye çalıştılar. Ama Tanrı, onların Kendi gözünde kabul görülebilme çabalarını reddetti. Bunun yerine Tanrı, onları hayvan derileriyle örttü.

Ne yazık ki, Adam ile Havva'nın günahlarından dolayı günahsız hayvanlar ölmek zorunda kaldı. Böylece Tanrı, günahkârları “*günah ve ölüm yasasından*” kurtarmak için hazırladığı planının bir tablosunu göstermiş oldu. Akıtılan kan, insanın **günahının** temizlenmesi gerektiğine işaret ediyordu; hayvan derileri ise, insanın **utancının** örtülmesi gerektiğine işaret ediyordu. O günden sonra, günahkârların yerine *geçici bedel* olarak kuzu ya da uygun olan başka hayvanın kesilmesi gerekiyordu, ta ki Tanrı'nın *kalıcı bir Bedeli* göndereceği güne dek.

Tanrı, günahın yerine sunu olarak **ilk kurbanı** sağladı. **Son Kurbanı** sağlayacak olan da yine O'dur.

Günahkârların Tapınması

Gösterilen bu lütfun (hakedilmeyen lütfun) ardından Tanrı, Adem ile Havva'yı mükemmel olan bahçenin dışına, günahla lanetlenmiş olan dünyaya gönderdi. İşledikleri günah onları Tanrı'dan uzaklaştırmıştı. Bizim ilk atalarımızın ciddi bir sorunu vardı. Aynı şekilde bizim de.

Zamanı gelince Havva ilk oğlu Kayin'i doğurdu. Daha sonra Kayin'in kardeşi Habil doğdu. İki oğul da anne babalarından günahlı bir doğayı miras almışlardı. Bir Afrika atasözünde diyor ki:

- “Köstebek, kazma yeteneğine sahip olmayan bir yavru doğurmaz.”
- “Felaket, ona yol açan ilk kişi için kendi etkisini sınırlandırmaz.”

Kayin ve Habil, genç yetişkinler olarak Yaratıcılarına tapınmak istediler. Ama O'nunla bir ilişki kurmak için, O'nun söylediği gibi yapmaları gerekiyordu. *“Kan dökülmeden (ölümle ödeme) bağışlanma (günahın borcundan) olmaz.”* (İbraniler 9:22)

Kayin Tanrı'ya **kendi yolundan** giderek yaklaştırmaya çalıştı. O Tanrı'ya özenle yetiştirdiği meyvelerden sunu getirdi. Kayin de bir bakıma günümüzdeki insanlara benziyordu. Çünkü onlar da, günahın kendi çabalarıyla değil, ancak ölümle ödenmesi gerektiği gerçeğini hiçe sayıp, Tanrı'nın beğenisini bir takım dini ritüellerle ve iyi işler yaparak kazanmaya çalışıyorlar. Ama Tanrı Kayin'in sunusunu reddetti. Habil ise, imanla **O'nun yolundan** giderek Tanrı'ya yaklaştı. Habil borcunu ölümle ödemişti yani kurban olarak kesilen kuzunun kanıyla.

Habil'in, elini günahsız bir kuzunun başına koyup Rab'be şükrettiğini gösteren resim, ölümü ve sonsuza dek Yaratıcısından uzaklaştırılmayı hak etmişken, Tanrı'nın yine de kuzuyu onun yerine bir fidye olarak kabul edeceği anlamına geliyordu. Günahsız bir kuzu onun yerine ölmüştü.

Habil, **“günah ve ölüm”** yasasına uymuştu, bu yüzden *“RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti. Kayin'le sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkeleni ve suratını astı.”* (Yaratılış 4:4-5)

Kayin, Tanrı'ya yanlış bir yolla yaklaşmaya çalıştığı halde, Tanrı onu hala seviyordu ve fikrini değiştirip, Tanrı'nın verdiği bağışlanma yolunu ve doğruluğunu seçmesi için onu tövbe etmeye çağırıyordu. Ama Kayin, günahının bedeli olarak kuzunun kanını akıtmayı reddetti. Tersine, öfkeye ve gurura kapılıp Habil'i öldürerek Tanrı'ya tamamen sırt çevirmiş oldu.

Kutsal yazılar bize, Adem ile Havva'nın *“başka oğullarının ve kızlarının”* olduğunu söylüyor (Yaratılış 5:4). Onların bazıları Tanrı'ya güvenmeyi ve O'na itaat etmeyi seçtiler ama çoğu Kayin'in gittiği yoldan gitmeyi seçtiler.

Tanrı'ya ve O'nun Planına İman Etmek

Tanrı, Adem'den on nesil sonraki atalarımıza insanlığı ilgilendiren bu kötü haberi verdi: “...*aklı fikri hep kötülükte*” (Yaratılış 6:5). Tanrı, çok sabır gösterdikten sonra, kötülüğü yeryüzüne tufan göndererek cezalandırdı. Sadece Rab'be ve O'nun planlarına iman ettiği için bizim atamız olan Nuh'u ve ailesini kurtardı. Ayrıca Tanrı Nuh'la birlikte her çeşit hayvandan bir çifti ve günahlar için kurban kesilmeye uygun olan hayvanlardan yedi çift hayvanı da kurtardı. Peki ya sular çekildikten sonra Nuh ilk olarak ne yaptı? “*Nuh RAB'be bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sundu*” (Yaratılış 8:20).

Yeni bir başlangıçla kutsanmalarına rağmen insanlar çok geçmeden Yaratıcılarından uzaklaştılar. Nuh'tan on nesil sonra, Tanrı İbrahim'e, babasının evini ve dinini bırakıp yalnızca O'na iman etmesini (güvenmesini) söyledi. Kutsal Kitap'ta diyor ki; “*İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı' ve İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi*” (Yakup 2:23; Yaratılış 15:6). Tanrı neden İbrahim'i aklanmış saydı? Çünkü İbrahim Rab'be ve O'nun sözüne güvenmişti.

Tanrı, “*Seni büyük bir ulus yapacağım... ve yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığınla kutsanacak*” (Yaratılış 12:2-3) diyerek İbrahim'le antlaşma yapmıştı. Tanrı antlaşmasını yerine getirdi. Çünkü peygamberler, Kutsal Yazılar ve Mesih bize o ulustan çıkararak geldiler.

İbrahim'in Peygamberliği

İbrahim çok yaşlandığı zaman, Tanrı ondan çok zor bir şey yapmasını istedi. Rab ona, bir dağa gidip, orada bir sunak yapıp oğlunu kurban kesmesini söyledi! İbrahim, Tanrı'nın adil, iyi ve güvenilir olduğunu öğrenmişti bu yüzden itaat etti.

Üç gün sonra baba ve oğul birlikte dağa çıktılar. İbrahim'in oğlu babasına, “*Baba, ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?*” (Yaratılış 22:7) diyerek mantıklı bir soru sormuştu. İbrahim ise, “*Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak*” (Yaratılış 22:8) diye yanıtladı.

Muhtemelen bu öyküyü biliyorsunuzdur. Tanrı onu durdurarak “*oğlunun yerine*” ölmesi için bir koç (kuzu değil) gönderdi. Bu yüzden, “*İbrahim oraya 'RAB sağlar' adını verdi. 'RAB'bin dağında sağlanacaktır' sözü bu yüzden bugün de söyleniyor.*” (Yaratılış 22:13-14)

Dağa “*Rab sağladı*” yerine “*Rab sağlar*” adını vererek İbrahim, aslında Mesih'in geleceği hakkında önemli bir haberi de vermiş oldu. “*Tanrı'nın Kuzusu*” olan Mesih, günahların yerine Son Kurban olarak, aynı dağın üstünde kanını akıtıp, yalnız bir adam için değil ancak tüm dünya için son ve tam kurtuluş sağlayacaktı, “*öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun*” (Yuhanna 1:29; 3:16).

On Emir

Tanrı, İbrahim'in torunlarını “büyük bir ulus” yaparak, verdiği vaadi yerine getirmiş oldu. Tanrı, diğer halklara Kendisinin nasıl biri olduğunu ve günahkârların O'nun tarafından ne şekilde kabul edilebileceklerini öğretmeleri için bu halkı kullanmayı amaçlıyordu. Musa'nın döneminde Tanrı insanlara on emri verdi (Çıkış 20) ve “*Bu yasanın sözlerine uymayan ve onları onaylamayana lanet olsun!*” diye bildirdi (Yasanın Tekrarı 27:26).

Günah insanı Tanrı'dan koparır. RAB, kutsal olduğu için, Kendisine tam ve kusursuz bir şekilde itaat edilmesini bekler.

“Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de **tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur**” (Yakup 2:10).

Ne kadar iyi olursanız olun, Tanrı'nın mükemmel standardına asla erişemezsiniz. Bir aynanın yüzündeki bir kiri gösterip onu temizleyemediği gibi, Tanrı'nın Yasa'sı da yüreğinizdeki bir günahı ortaya çıkartır fakat onu yok edemez. On Emir, bizlere çaresiz günahkârlar olduğumuzu ve bir **Kurtarıcıya** ihtiyacımız olduğunu öğretiyor.

Kurban Yasası

Tanrı, ulusların tümü O'nun yasasını bozarak suç işledikleri için, Musa'ya, “*bir sunak yapacaksınız...ve onun üstünde yakmalık sunularınızı sunacaksınız...*” diye emretti (Mısırdan Çıkış 20:24). Yalnızca **kurban yasası; günah ve ölüm yasasını** iptal edebilir. Bu, Tanrı'nın günahkâr olanı lekesiz bir hayvanı kurban ederek cezalandırmasıyla mümkün oldu. Kurban sunan kişiler, kurban sunmak için sağlıklı bir öküzü, bir keçiyi, bir kuzuyu ya da bir kuşu seçmeleri gerekiyordu. Onlar ellerini hayvanın kafasının üzerine koyarak, Tanrı'nın adalet ve merhamet yoluna iman ettiklerini göstermiş oluyorlardı. Bu, Tanrı'nın huzurunda, insanların günahlarının onların yerine ölecek olan hayvana geçtiğini gösteriyordu.

“Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahtan **bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günahı bağışlatır.**” (Tevrat, Levililer 17:11)

Bağışlama aynı zamanda *kefarete*, örtme anlamını da içerir. Lekesiz hayvanın akıtılan kanı günahları *örtbilirdi* ancak *ortadan kaldıramazdı*. “Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz” (İbraniler 10:4). Çünkü hayvanlar Tanrı'nın benzerliğinde yaratılmamışlardı. Ancak Tanrı'nın vaat ettiği gibi günahsız “Kuzu” (Yeşaya 53:7) günahları ebediyen ortadan kaldırılabildi.

Başka Peygamberlikler

Musa peygamberden sonra Tanrı, “*halkını günahlarından kurtaracak olan*” (Matta 1:21), Mesih’in gelişini tüm ayrıntılarıyla müjdelemeleri için birçok peygamberi seçip onlara vahiy verdi. Aşağıda onlardan bazılarını bulabilirsiniz:

“İşte, *kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.*” (İmmanuel ‘Tanrı bizimle’ demek.) – Yeşaya 7:14 (M.Ö. 700)

“Ama sen, ey *Beytlehem... benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.*” –Mika 5:2 (M.Ö. 700)

“İşte *Tanrınız geliyor... sizi O kurtaracak. O zaman körlerin gözleri, sağırların kulakları açılacak. Topallar geyik gibi sıçrayacak, sevinçle haykırarak dilsizlerin dili.*” –Yeşaya 35:4-6 (M.Ö. 700)

“*Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.*” – Davut, Mezmur 22:16 (M.Ö. 1000)

“Kesime götürülen *kuzu* gibi... *ağzını açmadı.... Bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.*” –Yeşaya 53:7, 5. (M.Ö. 700)

Binlerce yıllık hazırlıktan sonra, Tanrı'nın Mesih'i dünyaya göndereceği zaman gelmişti. Ama O *kim* olacaktı? Ve *ne şekilde* gelecekti? Peygamberlerin bildirdikleri gibi O, İbrahim'in ve Davut'un soyundan gelen bir bakireden doğacaktı. Günahkârların Kurtarıcısı Adem'in günahlı yapısına ortak olmamak için bu yolla doğması gerekiyordu. O, kadından doğan mükemmel, eşi benzeri olmayan birisi olmalıydı.

“Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Ona görünen melek, 'Korkma Meryem' dedi, 'Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını *İsa* koyacaksın. O büyük olacak, kendisine '**Yüceler Yücesi'nin Oğlu**' denecek.”

Meryem meleğe, 'Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki' dedi.

Melek ona şöyle yanıt verdi: '**Kutsal Ruh** senin üzerine gelecek, **Yüceler Yücesi'nin gücü** sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana **kutsal, Tanrı Oğlu** denecek...**Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur**” (Luka 1:26-37).

Tanrı'nın sözü olan Kutsal Kitap'ın Yeni Antlaşma bölümünde Tanrı, Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'ya vahiy verdi. Tek doğru olan Tanrı, O'nun doğruluğunu anlamamız onaylamaları için birçok tanık kullanmayı seçiyor.

Tanrı'nın Oğlu

Mesih'in adı, *Rab Kurtarır* anlamına gelen, İsa demektir. Peki O'nun unvanı neydi? Cebrail meleğin Meryem'e söylediği sözlere tekrar bakalım: “*Bunun için doğacak olana kutsal, **Tanrı Oğlu** denecek.*”

Tanrı her ulustan tüm insanların, İsa Mesih'in, **Tanrı'nın Oğlu** olduğuna inanmalarını istiyor. Ancak insanların çoğu bunu reddediyor. Çoğu insan da, “*Tanrı'nın Oğlu*” ifadesinin, Tanrı'nın bir kadınla evlenip çocuğa sahip olduğu anlamına geldiğini düşünüyor. Bu, kesinlikle İncil'in bize öğrettiği bir şey değildir.

1984 yılında ünlü bir Senegal vatandaşı araba kazası geçirerek ölüyor. Yerli gazete bu Müslüman adamdan, “Senegal'in büyük oğlu” diyerek övgü dolu sözlerle bahsetmişti. Peki ya o sözler, Senegal devletinin bir kadınlar evlenip çocuk sahibi olduğu anlamına mı geliyordu? Müslümanlar bu sevilen adamı o ifadelerle yüceltmekten rahatsız olmuyorlar. Çünkü onlar, “Senegal'in oğlu” ifadesinin ne demek olduğunu anlıyorlardı. Aynı zamanda onlar bu ifadenin ne demek olmadığını da biliyorlardı.

Aynı şekilde, Yüce Tanrı'nın Mesih'e **Oğlum** demesinin ne anlama geldiğini ve ne anlama gelmediğini bilmemiz gerekiyor. O halde, Yaratıcımızı yücelten ifadeler ve terimlerle alay etmeyelim.

Kutsal Kitap'ta Mesih, 300'den fazla isme ve sığfata sahip. Her sıfat O'nun kim olduğu ve niçin geldiğiyle alakalı net ifadeler içeriyor. Örneğin, “Tanrı'nın Oğlu” ifadesi, Yüce Olan'nın, cennetten geldiği anlamı içeriyor. Ama aynı zamanda O'na “İnsanoğlu” denmesi, O'nun alçakgönüllü bir şekilde bizim günahlarla dolu dünyamıza bir insan bedeni olarak gelmeyi seçtiğini gösteriyor.

“Çünkü **İnsanoğlu** bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi... **Hiç kimsede**, insanın, dostları uğruna canını vermesinden **daha büyük bir sevgi yoktur.**” (Markos 10:45; Yuhanna 15:13)

Tanrı'nın Oğlu olarak bir elinin Tanrı'da, **İnsanoğlu** olarak ise diğer elinin insanlıkta olduğunu gösteriyor. Mesih, Tanrı'nın yargı için olan isteğini ve insanların merhamet için olan ihtiyacını karşılayabilecek olan, Tanrı'yla insanlar arasında aracı olan tek kişidir.

Tanrı'nın insan bedeni alıp dünyaya gelmesinin O'nun görkemini aşığıladığını sananlar, aslında Tanrı'nın doğasını ve planını önemsememiş oluyorlar. Adem ve Havva ile yürüyüp onlarla konuşarak görkeminin aşığılandığını düşünmeyen Tanrı, bizim düşmüş olan atalarımızı —aynı anda hem sizi, hem de beni— Şeytan'dan, günahattan ve ölümden kurtarmak için aramızda yaşamayı seçti. “**Tanrı sevgidir.**” (1. Yuhanna 4:8)

Kurtarıcı

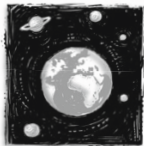
Peygamberlerin müjdelediği gibi, Mesih Beytlehem'de doğacaktı. Ama Meryem Nasıra'da yaşıyordu. Yalnız bu durum Tanrı için hiç sorun değildi. Doğru bir zamanda Roma İmparatoru, tüm insanların nüfus sayımı için doğduğu kente gitmelerini emreden bir buyruk çıkardı. Böylece Meryem'le Yusuf Beytlehem'in güneyine gitmek için yola çıktılar.

“Onlar oradayken, Meryem'in doğum vakti geldi ve **Mesih dünyaya geldi**. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu.

Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. Melek onlara, 'Korkmayın!' dedi. 'Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir. Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek, 'En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun!' dediler.” (Luka 2:7-11; 13-14)

Peki, ahırda doğan ve meleklerin müjdelediği bu çocuk kimdi? Meleklerin söylediği sözlere tekrar bakalım: “*Bu, Rab olan Mesih'tir!*”*

“Başlangıçta Söz vardı. Söz** Tanrı'yla birlikteydi ve **Söz Tanrı'ydı**. Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. Her şey O'nun aracılığıyla var oldu... Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. Işık karanlıkta parlar: Karanlık onu alt edemedi... **Söz, insan olup** aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük.” (Yuhanna 1:1-5, 14)

Şimdiye kadar insan bir babaya sahip olmadan doğan tek kişi, evreni yaratan '**Söz**' den başkası değildi. O, günahın insanlığa bulaştığı günde Tanrı'nın vaat ettiği gibi kadından doğdu. O, “*dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!*” (Yahya Peygamber, Yuhanna 1:29)

*Eski Yunanca Mesih'e atfedilen Hristos ismi Kutsanmış Olan demektir.

** Kuran'ın kendisi de İsa'yı, Allah'ın Sözü olarak niteliyor (Arapça: Kelamullah; Süre 3:45; 4:171), Bu nedenle bu niteleme farklı bir anlam kazanmıştır. Kuran aynı zamanda İsa'yı, Mesih (Kutsanmış Olan) ve Tanrı'nın Ruh'u olarak da nitelemiştir (Süre 4:171).

Mucizevi İşler

Şeytan Adem'e yaptığı gibi İsa'yı da ayartmaya çalıştı. Ama, Adem'den farklı olarak İsa, Şeytan'a teslim olmadı. Rab İsa çocukluğundan yetişkinliğine kadar On Emir'e ve Tanrı'nın yasalarının tümüne mükemmel bir şekilde — başından sonuna kadar — uydu. O, *"Her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir"* (İbraniler 4:15). Günahsız olduğu için, ölmeyi hak etmiyordu fakat İsa bu amaçla gelmişti.

İsa, 30 yaşındayken memleketi olan Nasıra'nın dışına giderek öğretmeye, vaaz vermeye, insanları O'nu izlemek için çağırmaya başladı. İsa, insanların O'nun kim olduğunu öğrenmeleri ve O'na iman etmeleri için; cinleri kovuyordu, ölüleri diriltiyordu, sağırların kulaklarını ve körlerin gözlerini iyileştiriyordu. Tanrı'dan başka kim ancak bir çocuğa yetecek kadar öğle yemeğiyle 5000'den fazla kişiyi doyurabilirdi? Ama İsa doyurdu. Tanrı'dan başka kim fırtınayı dindirebilirdi? İsa dindirdi.

İsa, her çeşit hastalığı da iyileştirdi. O bunu ilaç ya da büyü ile yapmadı. Bunu, sözleri ile yaptı. O, evreni yaratan "Söz" olduğu için doğadaki her şey O'nun yetkisi altındaydı. Ancak, İsa'nın asıl amacı insanların fiziksel problemlerini çözmek değildi, onlara Tanrı ile doğru ve gerçek bir ilişki sağlamaktı.

“Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, '**Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı**' dedi. Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, 'Bu adam Tanrı'ya küfrediyor!' dediler.

Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, 'Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? Hangisi daha kolay? 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi? Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...'

Sonra felçliye, 'Kalk, yatağını topla, evine git!' dedi.

Adam da kalkıp evine gitti.

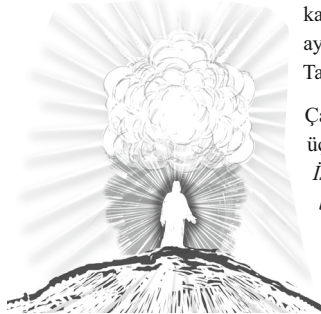
Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler.” (Matta 9:2-8)

Hiç kimse asla İsa gibi konuşmadı. Örneğin, O, “*Yol, gerçek ve yaşam Ben'im. Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez*” diye söyledi (Yuhanna 14:6). İsa, “Şunu yap! Bunu yapma! Bu yolu izleyip, şu buyruklara uy!” diyen dini liderlerden farklıdır. Yalnızca İsa, “**Yol Ben'im**” diye konuşabildi. Yalnızca İsa, “*Diriliş ve yaşam Ben'im. Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır*” diyerek dört günlük ölmüş cesedi diriltti. Yaptığı işler ve söylediği sözleri O'nu onaylıyordu.

Işık

İsa aynı zamanda, “**Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardından gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur**” dedi.

Peygamberler, karanlık dünyaya Tanrı'nın ışığının çok azını yansıtan aya benziyorlardı. Ama peygamberlerin yazılarında, Mesih'in, “**doğruluk güneşi**” ve “**yücelerden doğan Güneş**” olduğu yazılmıştır. İsa, “**dünyanın ışığı**” olup ışığın ve yaşamın gerçek kaynağıdır. Yaratılışın birinci gününde dünyayı aydınlatan görkemin aynısı yine İsa'da saklıdır. O, bizi günahın karanlığından çıkarıp Tanrı'ya geri getirmek için gelmiştir.

Çarmıha gerilmeden kısa bir süre önce, İsa, tanık olmaları için yanına üç öğrencisini alarak, “**yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümünü değiştirdi. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu... Parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, 'Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!' dedi.**” (Matta 17:1-2, 5)

İsa,
 ne zaman öleceğini,
 nerede öleceğini,
 nasıl öleceğini,
 ve niçin öleceğini bilen tek kişiydi.

İnsanlığın geçmiş, şimdiki ve gelecek zamandaki günahları için açığı çekip öleceği zaman yaklaştığında İsa, öğrencilerine: “*Şimdi Yeruşalim'e gidiyoruz. **Peygamberlerin İnsanoğlu'yla ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir. O, öteki uluslara teslim edilecek. O'nunla alay edecek, O'na hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve O'nu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek***” dedi. (Luka 18:31-33)

Dini liderler İsa'dan nefret ediyorlardı, “*çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyordu*” (Yuhanna 19:7). Ama onları en çok rahatsız eden şey ise, kalabalığın artık onları değil de, İsa'yı dinlemesiydi. Onlar İsa'yı öldürmek için plan yaptılar. Böylece Kutsal Yazılar'da, Mesih'in “*insanlar tarafından hor görülüp yüz çevrileceği*” ve “*bir kuzu gibi kesime götürüleceği*” hakkında yazılmış olan peygamberlikleri farkında olmadan yerine getirmiş oldular. (Yeşaya 53:3, 7)

Son Kurban

Nitekim, Rab İsa kendisinin yakalanıp yargılanmasına, alay edilmesine, başına dikenlerden taç giydirilmesine, kırbaçlanmasına, elbiselerinin çıkartılmasına ve kendisinden 2000 yıl önce İbrahim peygamberin, “*Yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı'nın kendisi sağlayacak*” (Yaratılış 22:8) diyerek peygamberlik ettiği aynı dağın tepesinde, ağaçtan yapılmış çarمیha gerilmesine izin verdi. Tanrı, İbrahim'in oğlunu esirgedi, ama “*Öz Oğlu'nu esirgemedi.*” (Romalılar 8:32)

İbrahim'in peygamberlik sözleri yerine gelmiş oldu. *Tanrı kusursuz kurban Kuzusunu sağladı.* İsa sizin ve benim hak ettiğimiz cezayı yüklendiğinde, göklerdeki Tanrı yeryüzünü karanlıkla kapladı. İsa, bizim günahımızı ve utancımızı gönülden üstlendi. Günahsız olan Rab İsa, Tanrı'nın günaha karşı olan yargısına katlandı, öyle ki, biz “*günahın ve ölümün yasasından*” kurtulabilelim. Kendisinin sonsuz varoluşunda ve kendi zamanında İsa bizim yerimize cehenneme katlandı, öyle ki biz sonsuzlukta cehenneme katlanmak zorunda kalmayalım. Ölmeden hemen önce, O, “*Tamamlandı!*” diyerek zaferle bağırdı. (Yuhanna 19:30)

İsa, dünyanın günahının bedelini *tamamıyla ödemiş oldu.* Bundan sonra günahın yerine hiçbir kurban gerekecekti. İbrahim'e gönderilen koç tek bir kişi için öldü ancak Tanrı'nın Kuzusu herkes için öldü.

İçi Boş Mezar

İsa ölmüştü. O'nun cesedi çarımıhtan alınıp, kefene sarılarak soğuk mezara konmuştu. Mezarın ağır taş kapısı mühürlenmişti. Ve aradan üç gün geçti.

Pazar günü, öğle saatlerinden önce, İsa'nın sadık öğrencilerinden olan birkaç kadın mezarın başına geldiler. Onlar, taşın mezarın girişinden kaldırılmış ve mezarın boş olduğunu gördüler. Geriye sadece cesedin örtüldüğü keten bezler kalmıştı.

Sonra onlara bir melek görünerek, "Korkmayın! Çarımıhta gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O'nun yattığı yeri görün. Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: 'İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celile'ye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.'" dedi. (Matta 28:5-7)

Kadınlar diğerlerine haber vermek için koşarken yolda İsa onlara göründü. Onlar da, "yaklaşp İsa'nın ayaklarına kapanarak O'na tapındılar." (Matta 28:9)

Ölüm Yenildi

İsa, bizim atalarımızın hiç birinin yapamadığı bir şeyi yaptı. O Şeytan'ı, günahı ve ölümü yendi! Ve yine İsa, hiçbir peygamberin söyleyemediği sözleri söyledi. O, “İlk ve son Ben'im. Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir” dedi (Vahiy 1:17-18). İsa ölümü yendi. O'na iman edenlerin de, bu veya ölümden sonraki yaşamda korkmaları için hiçbir neden yoktur.

İsa ölümden dirildikten sonra öğrencilerinin arasında kırk gün kaldı. Mesih'in ne şekilde öleceği ve nasıl ölümden dirileceği ile ilgili, peygamberlerin (İbrahim, Musa, Davut, ...) önceden müjdelediği haberi öğrencilerine bildirerek, onların Kutsal Yazıları anlamalarını sağladı. Ayrıca onlara Kutsal Ruh'unu göndereceği vaadinde bulundu. Kutsal Ruh onların içinde yaşayacak, onları Kendi benzerliğine dönüştürecek ve Kendisiyle ilgili müjdeyi her ulusta yaymaları için onları güçlendirecekti. Tövbe edip (düşüncesi ve davranışlarında değişiklik gösterip), Tanrı'nın gönderdiği Kusursuz Kuzu'nun onların yerine öldüğüne ve ölümü yendiğine iman eden herkes bağışlanmaya, doğru olarak kabul edilmeye ve Tanrı'yla ilişkisini yenilemeye hak kazanacaktı.

İsa, dünyanın sonunda dünyayı yargılamak için bir yargıç olarak geri geleceğini vaat ederek kırkıncı günde öğrencilerinin bakışları arasında bulutların üstünde göğe yükseldi ve Baba'sının yanına gitti.

Bu hikayeye size atalarınızın isimlerini bilip bilmediğinizi sorarak başlamıştık. Onların isimlerini bilip bilmemeniz aslında çok az önem taşıyor. Ama Tanrı'nın sonsuz değer verdiği başka bir isim var. O isim, sizin yaşamınızı sonsuz yaşama dönüştürebilecek bir isimdir. O isim, Rab kurtarır anlamına gelen İsa Mesih'dir.

“Peygamberlerin hepsi O'nunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, O'na inanan herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanır... İsa Mesih'in adı sayesinde... Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur” (Elçilerin İşleri 10:43; 4:10, 12). “Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz diye bunları yazdım.” (1.Yuhanna 5:13)

Evet, sonsuzlukta nerede olacağınızı bilebilirsiniz. Yaratıcınız sizi O'na güvenmenizi, O'nun öyküsünün sizin öykünüzü kökten değiştirmesi için O'na izin vermenizi istiyor. Eğer sizin inancınızın kaynağı Rab İsa Mesih olursa, O'nun çarmıhta ölümlü ve ölümden dirilerek sizin için yaptıklarına içtenlikle iman ederseniz, o zaman O, size kişisel olarak: “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir” demektedir. (Yuhanna 5:24)

İnsanın Sorunu

Adem ile Havva Tanrı'ya itaat etmediklerinde, aslında kendilerine günahtan ve utançtan kaynaklanan iki sorun yarattılar.

- Günahları onları saklanmaya mecbur kıldı.
- Utançları onları örtünmeye mecbur kıldı.

Adil olan Tanrı, onların incir yapraklarından yaptıkları örtüleri reddetti. Ama aynı zamanda merhametli olan Tanrı, onların utançlarını kesilmiş hayvanın derisiyle örttü. Hayvanın akıtılan kanı, onların günahını temizlemek için yapılması gerekeni, hayvanın derisi ise utançlarını örtmek için yapılması gerekeni simgeliyordu.

Biz de atalarımızın günahları ve utançlarına ortağız. Günahkârlar olarak Tanrı'nın doğruluk standardına erişemiyoruz ve O'nun Kutsal varlığı karşısında yaşamaktan utanç verici bir şekilde yetersiz kalıyoruz. Biz, O'nun affını ve mükemmelliğini kazanmaya muhtacız. Ama nasıl kazanabiliriz?

- Sizi, kusursuz ve adil olan Yaratıcınız'dan uzaklaştıran g nahınızdan nasıl arınabilirsiniz?
- O'nun varlığı karşısında sonsuza dek utanmadan yaşayabilmeniz için, Tanrı tarafından nasıl doğru olarak kabul edilebilirsiniz?

Tanrı'nın Sunduğu Çözüm

İsa Mesih çarmıhta sizin günahlarınız için acı çekti ve utançlarınızı yükledi. Ama O, günahsız olduğu için, ölüm O'nu mezarda tutamadı. (Çarmıhta ölürek ve ölümden dirilerek sizi arındırması ve giydirmesi için, günahlarınızı O'na verip yerine O'nun doğruluğunu almanız teklifini sunuyor). Ama öncelikle sizin Tanrı'nın sözlerine iman etmeniz gerekiyor. İman ediyor musunuz?

“Verdiğimiz habere kim inandı?... Bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi... Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi... Tanrım'la yüreğim coşacak. Çünkü bana kurtuluş giysisini giydirdi, beni doğruluk kaftanıyla örttü” (Yeşaya 53:1, 5-6; 61:10). “Size müjdelediğim söz aracılığıyla kurtulursunuz... Kutsal Yazılar uyarınca İsa Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi.” (1.Korintliler 15:2-4)

- İsa hakkında ne düşünüyorsunuz?
- O'nun yaşamı, ölümü, gömülmesi ve ölümden dirilmesi ile ilgili neye inanıyorsunuz?
- O'nun öyküsü sizi nasıl etkiledi?

“İsa'nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler
ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten
iman edersen, kurtulacaksın. ‘Rab'be yakaran
herkes kurtulacak.’”

(Romalılar 10:9, Peygamber Yoel 2:32)

İnsanlar her çağda, mutlu son ile biten aşk ve kurtuluş öykülerini ve iyinin kötü üzerinde zafer kazandığı roman konularını severler. Peygamberlerin eski yazıları, aşk ve kurtuluşun –iyinin en beklenmedik şekilde kötüyü yendiği– özgün öyküsünü anlatırlar.

Öyküyü yaşayın. Krallıkları ziyaret edin. Kral ile karşılaşın. Ve karar verin.

Dünyanın en çok satan kitabı (Kutsal Kitap) tahrife mi uğradı?
Dünyanın en çok satan kitabının öyküsünü ve çağrısını böylesine büyüleyici ama yine de tartışılabilir kılan nedir?
Dünyada var olan binlerce din ve inanışın arasında tek seçeneğimiz zihin karışıklığı mı?
Bu soruların yanıtlarını bulmak için: zamandan başlayan sonsuzluk yolculuğuna çıkın.
....tabii ölmeden önce.

Daha geniş bilgi için: www.gercegedogru.net

BAKIRKÖY BAPTİST TOPLULUKLAR KİLİSESİ

Cevizlik Mah. Hatboyu Sokak No:56/B Bakırköy / İstanbul

Email: bbtkilise@gmail.com

www.rockintl.org/resources